

ת"פ 17644/11/19 - מדינת ישראל נגד יוסף חיים ארביב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 17644-11-19 מדינת ישראל נ' ארביב
בפני כבוד השופט עמית מיכלס
המאשימה
נגד
הנאשם
יוסף חיים ארביב
בשם המאשימה: עו"ד לווה צברי
בשם הנאשם: עו"ד אילן טננבאום
פסק דין

רקע ותמצית עובדות כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בריבוי עבירות של **סיוע להגרלות והימורים אסורים**, לפי סעיפים 225 ו-31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק).

2. על פי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית שימשו האתרים WINSLOT24.COM, WEMBLEY.COM, BETWEMBLEY.COM כאתרי הימורים באינטרנט, בעיקר בתחום הספורט, במשך 24 שעות ביממה (להלן: האתרים). האתרים אפשרו למהמר להמר בעיקר על משחקי ספורט אמיתיים במספר ענפים, שהתקיימו ברחבי העולם, לרבות בישראל. במידה והמהמר ניחש נכונה את התוצאה במשחק הספורט, היה זוכה בסכום כסף בהתאם לתנאי ההימור באתר, וכאשר לא ניחש, היה מפסיד את כספו. לשם ביצוע ההימורים באתר היו המהמרים מפקידים סכומי כסף בידיו של סוכן ההימורים אשר המיר את אותם סכומים לכסף וירטואלי, "דולרים", בהתאם לשער המרה קבוע מראש.

במהלך התקופה הרלוונטית, שימש אדם בשם מייק (להלן: מייק) כסוכן באתרים. במסגרת עיסוקו כסוכן העסיק מייק סוכני משנה שסיפקו שירותים שונים לקהל המהמרים, לרבות גבייה ותשלום של כספי ההימורים והזכיות (להלן: סוכני המשנה), וכן שליחים אשר העבירו את כספי ההימורים בין המעורבים השונים בפעילות ההימורים.

במועד שאינו ידוע במדויק, בין החודשים דצמבר 2017 - פברואר 2018 שימש הנאשם כשליח של מייק באזור ראשון לציון והופעל על ידו לצורך ביצוע שליחויות של כספי ההימורים בין מעורבים שונים בפעילות ההימורים. בתמורה לאותן שליחויות קיבל הנאשם עמלה, ואילו את כספי ההימורים שקיבל, העביר למייק.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר. לבקשת הנאשם, התבקש שירות המבחן לבחון, בין היתר, את האפשרות לסיים את ההליך תוך ביטול הרשעת הנאשם, ואילו המאשימה הודיעה שתעתור להטיל עליו עונש של מאסר על תנאי וקנס, ללא כל קשר לתוצאות התסקיר. אקדים את המאוחר ואציין כבר עתה ששירות המבחן אכן המליץ לבטל את הרשעת הנאשם, בשים לב לנזק הקונקרטי שעלול להיגרם לו ככל שיוורשע, ולהשית עליו צו של"צ בהיקף של 200 שעות. על כך בהמשך.

עמוד 1

ראיות ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ועל נסיבות ביצוע העבירות, המהוות חלק קטן בלבד מתוך פרשייה רחבת היקף של ארגון הימורים אסורים. ב"כ המאשימה הפנתה לגזרי הדין של שליחים אחרים בפרשה, ציינה שכולם הורשעו, הפנתה לעונשים שנגזרו עליהם בדמות מאסר על תנאי וקנס, וביקשה להשית על הנאשם עונש דומה.

אשר לעתירת ההגנה לסיום ההליך תוך ביטול ההרשעה, נטען שהנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לצורך הימנעות מהרשעה, זאת בשים לב לחומרת העבירות ולהעדר נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו במידה ויורשע. בעניין זה צוין שלמועצת רוח"ח נתונה הסמכות לשקול את המשך עבודתו של אדם כרו"ח לאחר שהורשע בהליך פלילי. התובעת הפנתה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה שעל אף שהנאשם נמצא כמי שמתקשה לפעול בשיקול דעת, נגרר וחלש אופי, הוא סירב לטיפול שהוצע לו ונותר מרוכז בעסקיו. כן טענה שהנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד למעשיו.

5. מנגד, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, להורות על ביטול ההרשעה, ואף להפחית את היקף צו השל"צ. ב"כ הנאשם הפנה לכך שעל אף הרקע המורכב בו גדל, הנאשם הוא אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, השלים לימודי תואר ראשון בחשבונאות וכלכלה ולימודי תואר שני בכלכלה והיום הוא רוח"ח עצמאי ויועץ משכנתאות. הסנגור הוסיף כי בזמן לימודיו החל הנאשם להמר וצבר חובות כבדים, התנהלות שפסקה מרגע חשיפת הפרשייה, וציין שכיום הנאשם עובד קשה על מנת להסדיר חובותיו. עוד הפנה לכך ששירות המבחן התרשם שהנאשם מחזיק בעמדות ושיאיפות נורמטיביות ומתרחק מחברה שולית.

מטעם הנאשם הוגשה אסופת מסמכים המלמדת על חובותיו של הנאשם וההלוואות שנטל לצורך מימון לימודיו. כמו כן, הוגשו מסמכים על בסיסם נטען שככל שהנאשם יורשע, רישיונו לעסוק בראיית חשבון עלול להישלל וכן עלולה להימנע ממנו גישה לנתוני אשראי של לקוחות, שהוא כלי חיוני לעבודתו כרו"ח (המסמכים סומנו במאחד נ/1).

בשים לב לכך שמדובר בעבירה שאינה ברף חומרה גבוה, בפרט לאחר תיקון כתב האישום, מחד גיסא, ולנזק שיכול להיגרם לנאשם ככל שיורשע, מאידך גיסא, ביקש ב"כ הנאשם לסיים את ההליך תוך ביטול הרשעת הנאשם. בעניין זה הוסיף שמפתיעה טענת המאשימה ביחס לחומרה היתרה של המעשים, בהינתן שהגבילה עתירתה העונשית למאסר על תנאי וקנס. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה העוסקת במקרים שהסתיימו ב"אי הרשעה", בדגש על מקרים העוסקים ברואי חשבון.

6. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה והדגיש כי בניגוד לטענת ב"כ המאשימה, הוא נוטל אחריות מלאה למעשיו, וכי הוא מודע לחומרתם, מתחרט ומצר עליהם. לדבריו, עבר תהליך ושינה התנהלותו. כן הביע הנאשם את חששו מהפגיעה האפשרית בתעסוקתו ככל שיוורשע.

סוגיית ביטול ההרשעה

7. אין חולק על כך שביטול ההרשעה מהווה חריג לכלל לפיו מקום בו הוכחה אשמתו של אדם יסתיים ההליך בתוצאה של הרשעתו בדין. הטעם לכלל זה נקבע בשורה ארוכה של החלטות של בית המשפט העליון, והוא הצורך להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, לשקף את הפסול שבמעשה בעיני החברה, ולאפשר הטלת עונש מרתיע במידת הצורך. ואולם, לצד כלל זה נקבע בפסיקה הישראלית כלל נוסף, לפיו הענישה לעולם תהיה ענישה אינדיבידואלית, כאשר נקודת המוצא היא שבמרכבות החיים האנושיים עשויים להיווצר מצבים חריגים ומיוחדים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית לאחר הוכחת האשמה. חריג זה נועד להתמודד עם פערים "בלתי נסבלים" שעלולים להיווצר בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין התועלת שתצמח מהרשעתו ולאינטרס הציבורי החברתי הכללי [ע"פ 9893/06 לאופר נגד מדינת ישראל (31.12.2007)].

בפסק הדין המנחה, ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (להלן: עניין כתב) נקבע שהימנעות מהרשעה היא בבחינת "חריג לכלל", שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה" (ההדגשות הוספו - ע.מ.).

עוד נקבע בעניין כתב שהימנעות מהרשעה אפשרית בהצטברותם של שני גורמים מרכזיים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. השני, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, כאשר דרישת הפסיקה היא להוכחת קיומו של נזק קונקרטי שייגרם בסיכויי השיקום כתוצאה מההרשעה. אשר לטיב הדרישה לקיומו של נזק קונקרטי נקבע שיש לבססו היטב בראיות [רע"פ 7224/04 פרנסקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 10 (10.11.2014)].

ברע"פ 9118/2012 פריגין נגד מדינת ישראל (01.01.2013), נקבע כי על הטוען לאי הרשעה להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ולעניין זה אין די באפשרויות תיאורטיות עתידיות [וראו גם: רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (21.10.2018); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (18.04.2018)].

לא למותר לציין כי בשנים האחרונות הובעה בפסיקה דעה לפיה בין שני התנאים שנקבעו בעניין כתב מתקיים יחס של "מקבילית כוחות", המאפשר להקל בדרישת אחד מהתנאים, כשהתנאי השני מתקיים במלוא עוצמתו:

"עוד נציין כי שני התנאים המצטברים שנקבעו ב"הלכת כתב" אינם מתקיימים במנותק האחד מרעהו וכי מתקיימת ביניהם "מקבילית כוחות" שבין הדרישה להוכחת קיומה של פגיעה קונקרטית לבין חומרת העבירות. ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, הרי שנדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר וככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה בעוצמה פחותה יותר. ראו בהקשר זה הדברים שנקבעו ברע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' שבתאי [פורסם בבנו] (10.9.13), וכדלקמן:

"כפי שצוין, חומרת העבירה ונסיבות ביצועה הן שיקול שנלקח בחשבון באיזון שקבעה הפסיקה לבחינת שאלת ההימנעות מהרשעה בפלילים, בין האינטרס הציבורי שבהרשעה לבין נסיבותיו הפרטניות של הנאשם והנזק שייגרם לו כתוצאה מן ההרשעה. ככל שהעבירה שעבר הנאשם ונסיבות ביצועה הן ברך

הנמוך, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשעה. כפועל יוצא, ניתן להקל על הנטל המוטל על כתפי הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה כתנאי לאי הרשעתו בדיון". [ע"פ (נצ') 70442-02-19 ספורי נ' מדינת ישראל (30.10.2019)]

לפסקי דין נוספים שהכירו ברעיון זה ראו: ע"פ (מרכז-לוד) 24457-03-15 גוטרמן נ' מדינת ישראל (30.8.2015); עפ"ג (מרכז-לוד) 42975-05-17 שליסל נ' מדינת ישראל (17.12.2017); עפ"ג (מרכז-לוד) 44406-12-11 שואהנה נ' מדינת ישראל (16.2.2012), פסקה 7 לחוות דעתו של השופט ר' אמיר; עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.2020).

8. לאחר ששמעתי את נימוקי הצדדים ונתתי דעתי לפסיקה הנוהגת, מצאתי שהמקרה שלפני נמנה על אותם מקרים מיוחדים בהם ניתן לחרוג מהכלל המחייב הרשעה בפלילים. אבהיר להלן עמדתי.

התנאי הראשון - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה

9. הנאשם הורשע בעבירה של סיוע להימורים, להבדיל מהעבירה המוגמרת של ניהול הימורים אסורים. מבלי להקל ראש במעשי הנאשם ובתרומתו לביצוע העבירה המוגמרת, הרי שחלקו באירוע העביריני התמצה בכך שבמשך חודשיים- שלושה שימש כשליח שתפקידו להעביר סכומי כסף בין המהמרים למפעילי האתרים. הנאשם התפרנס מעמלה ששולמה לו, אולם כתב האישום אינו כולל תיאור כלשהו, ולו ברמז, של הסכומים שקיבל לידיו, וממילא לא נטען שהרוויח סכומי כסף משמעותיים. למותר לציין שהנאשם לא עסק בתפעול האתר, בין במישרים ובין בעקיפין, לא הייתה לו תרומה ממשית לתכנונו, להקמתו, או להפעלתו השוטפת ומפעיליו לא נעזרו ב"כשרון מיוחד" שלו או במיומנות יוצאת דופן אותה לא ניתן היה לקבל מכל אדם אחר. מהאמור עולה שנסיבות ביצוע העבירות ממקמות את מעשי הנאשם ברף נמוך ביותר במדרג העבירות מסוג זה. המאשימה ניסתה בטיעוניה למקם את מעשי הנאשם בקטגורית "עבירות ההימורים המקוונות", תוך הפניה להלכה לפיה ההימור המקוון חמור מההימור "המסורתי" [ע"פ 6889/11 מדינת ישראל נ' עובד, פסקה 16 (14.5.2012)], אולם עינינו הרואות שמעשי הנאשם היו רחוקים כרחוק מזרח ממערב מהתחכום הכרוך בביצוע עבירות מסוג זה.

10. ב"כ המאשימה הפנתה לגזרי הדין בעניינים של שליחים אחרים בפרשה, שהורשעו ונדונו למאסרים מותנים וקנסות וביקשה ללמוד מהם גזרה שווה לענייננו. ואולם, עיון מדוקדק באותם מקרים מצביע דווקא על השוני המשמעותי בין ענייניו של הנאשם לבין חלקם של יתר המעורבים. כהערה מקדימה אציין שבכל הדוגמאות שהובאו הגיעו הצדדים להסדרי טיעון בגדרם טענו במשותף לעונש, קרי שאלת ההרשעה כלל לא עמדה להכרעה שיפוטית. עוד ניתן לראות שבשניים מהמקרים הורשעו הנאשמים, בין היתר, בעבירה של קשירת קשר לעוון, המצביעה על כך שהם היו חלק מקבוצת המתכננים, זאת בשונה מהנאשם [ת"פ (אשד') 14185-11-19 מדינת ישראל נ' כהן (16.9.2020)]; ת"פ (אשד') 17424-11-19 מדינת ישראל נ' כהן (16.9.2020)]. גם במקרה בו הורשע נאשם בעבירה של סיוע להימורים אסורים, ללא עבירה נלווית, הרי שהעבירות בוצעו בתקופה שבין פברואר 2017-יוני 2018, כלומר כמעט שנה וחצי, פרקי זמן ארוכים באופן ניכר מענייננו [ת"פ (חד') 27422-05-20 מדינת ישראל נ' דמג (18.10.2020)]. במקרה אחר בו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של סיוע להימורים אסורים, לאחר ששימש כשליח במשך 6 ימים בלבד, נמצא שהנאשם היה בעל עבר פלילי, ומכאן שהאפשרות לעתור לביטול הרשעתו ממילא לא הייתה ממשית [ת"פ (אשד')]

17388-11-19 מדינת ישראל נ' אלהרר (20.7.2021).

11. נוכח כל האמור הגעתי לכלל מסקנה שסוג העבירה בנסיבות ביצועה, מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעת הנאשם, זאת מבלי לפגוע יתר על המידה באינטרס הציבורי או בכלל המשפטי של אחדות הענישה.

התנאי השני - פגיעה חמורה בשיקום הנאשם

12. הנאשם רווק, כבן 32, נעדר הרשעות קודמות ועובד כרואה חשבון עצמאי בעל שני משרדים לייעוץ משכנתאות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובהמשך גויס לצבא, ממנו שוחרר כעבור 8 חודשים על רקע אי התאמה. לאחר שחרורו עבד הנאשם בעבודות מזדמנות ובהמשך פנה ללימודים אקדמיים וסיים תואר ראשון בכלכלה וחשבונאות ותואר שני בכלכלה באוניברסיטת בן גוריון.

13. מתסקיר שירות המבחן מיום 15.11.2021 עולה שכבר בגיל 19 נהג הנאשם לשחק פוקר על בסיס יומי, ובזמן לימודיו האקדמיים הימר על מנת לכסות חובות שצבר. לדבריו, לפני כשלוש שנים הפסיק להמר מיוזמתו, לאחר שהבין שאין זו הדרך בה הוא שואף להרוויח את לחמו. במצב דברים זה, שלל הנאשם נזקקות טיפולית בתחום, כשלשיטתו הפיק בעצמו לקחים וערך שינוי בחייו.

בהתייחס לעבירות, מסר הנאשם כי בתקופת התמחותו כרואה חשבון חיפש דרך להרוויח כסף ומשמצבו הכלכלי התדרדר, ביצע את העבירות כדרך לשרוד, תוך שהוא מודע לכך שהוא מבצע עבירה פלילית. כיום, לדבריו, הוא מבין שישנן דרכים אחרות ונורמטיביות להרוויח כסף. עוד מסר הנאשם שלאחר שהבין שהוא בעל אופי "נגרר" וחלש, הקפיד להתרחק מחברה שולית המעורבת בהימורים וצמצם את המעגל החברתי שלו לאנשים נורמטיביים בלבד. בימים אלו משקיע הנאשם את רוב שעות היום בקידום עסקיו על מנת להסדיר את החובות אליהם נקלע בתקופת הלימודים, ובמקביל, פועל למען חיזוק ביטחונו העצמי.

14. שירות המבחן התרשם שהנאשם גדל במסגרת משפחתית מורכבת, בילדותו חווה מעברים רבים ונעדר גורמי תמיכה והכוונה, מה שפגם בדימוי העצמי שלו וגרם לו לפתח נטייה לרצות אחרים. לצד זאת, השקיע הנאשם מאמצים בקיום אורח חיים תקין מבחינת השכלה ותעסוקה. שירות המבחן ציין שהנאשם אינו פנוי כיום לבחון את המניעים העומדים בבסיס עבירות ההימורים אותן ביצע, וציין שהוא עסוק בביסוס מעמדו המקצועי. כן העריך שירות המבחן שהנאשם חסר כלים להתמודדות מקדמת בעתות משבר. לצד זאת התרשם שירות המבחן מיכולת הנאשם לתפקוד תקין ונורמטיבי, ומהתמקדותו בשיקום מצבו הכלכלי ופיתוח עתיד מקצועי בדרך נורמטיבית. עוד נמסר כי להליך הפלילי השפעה מרתיעה על הנאשם.

15. בשים לב לנתונים אלו, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו של"צ בהיקף 200 שעות כענישה מוחשית. בשים לב לכך שהרשעה עלולה להביא לשלילת רישיונו של הנאשם לעסוק בראיית חשבון ובהתחשב בפגיעה אפשרית במצבו הכלכלי ובדימוי העצמי, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך תוך ביטול הרשעתו.

16. מטעם הנאשם הוגש מכתב שהוכן על ידי מועצת רואי החשבון, ממנה עולה שרואה חשבון שהורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בראיית חשבון, עבר עבירת משמעת. ההרשעה בדין תוגש כתלונה למועצה והתובע המשמעי ביחידה לתביעה משמעתית יבחן את התלונה ויחליט אם להגיש קובלנה בעקבות התלונה או לסגור את התיק. כן הוגש מכתב המופנה לנאשם מ"מערכת נתוני אשראי", ממנו עולה שהממונה על שיתוף בנתוני אשראי רשאי לסרב לבקשת מיפוח כח (ובכלל זה ר"ח שהוא מיפוח כח) לקבל דוח נתוני אשראי אם הוגש נגדו כתב אישום או שמתנהלת נגדו חקירה בשל חשד לביצוע עבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה הוא אינו ראוי לפעול כמיפוח כח בתמורה. לפיכך, נתבקש הנאשם להעביר מידע אודות כל חקירה או כתב אישום בעניינו. משלא העביר הנאשם את המידע המבוקש, נשלח אליו מכתב נוסף מיום 1.12.2020 השולל ממנו גישה לנתוני אשראי כמיפוח כח.

17. מהמסמכים שהגיש הנאשם עולה שחובתיו של הנאשם עומדים על כ- 160,000 ₪.

18. הנה כי כן, עלה בידי הנאשם להצביע על כך שהרשעה עלולה להסב לו פגיעה משמעותית בעתידו כתוצאה משלילה אפשרית של רישיונו לעסוק בראיית חשבון, רישיון עבורו למד במשך שנים רבות, תוך השקעת זמן ומאמצים רבים, זאת על אף שנתוני הפתיחה שלו היו קשים. נוסף על כך, הרשעה עלולה לפגוע בשיקומו הכלכלי של הנאשם, אשר פועל בימים אלו לקידום מצבו ונמצא בתהליך חיובי של צמצום חובותיו. ודוק, הנאשם לא הוכיח נזק עתידי וודאי לשיקומו ככל שיורשע, אלא נזק תעסוקתי ברמת וודאות קרובה נוכח שיקול הדעת המוקנה למועצת רואי החשבון אם לשלול את רישיונו. עוד יש לשוב ולהזכיר את הכלל לפיו יש השאיר את שיקול הדעת להמשך העסקתו של אדם במקצוע טעון רישוי בידי הגורמים האמונים על כך. ואולם, בהינתן כללי האיזון המשפטיים הידועים יותר כ"מקבילית הכוחות", מצאתי שלאור רף החומרה הנמוך באופן יחסי של העבירות, יש מקום להקל, בנסיבות המקרה שלפנינו, על הנטל המוטל על כתפי הנאשם להוכחת עצמת הפגיעה בו שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה.

19. באיזון הכולל בין חומרת העבירה לבין הפגיעה בשיקומו של הנאשם ובהתחשב ביתר הנסיבות ובהן נטילת האחריות מצד הנאשם והבעת החרטה, כמו גם בהמלצת שירות המבחן, הגעתי לכלל מסקנה כי הנזק השיקומי הצפוי לנאשם ככל שהרשעתו תיוותר על כנה, עולה על התועלת שבהותרתה. לא נעלם מעיני שתסקיר שירות המבחן אינו "מושלם", וכי הנאשם לא השתלב בהליך שיקומי. ואולם, דומה שהנאשם "שילב את עצמו" באופן עצמאי בהליך שיקומי ארוך שנים. התהליך החיובי בו מצוי הנאשם נותן אותותיו ולא מצאתי שיש טעם מבורר או אינטרס ציבורי לגדוע אותו. לצד זאת, לא מצאתי להפחית את היקף צו השל"צ כבקשת הסנגור, צעד שיהיה בו משום הקלה לא מידתית עם הנאשם.

20. לדוגמאות נוספות בהן הסתיים תיק פלילי תוך ביטול הרשעת נאשם במטרה לצמצם את הפגיעה האפשרית בעיסוקו כרואה חשבון, ראו שני פסקי דין שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם: ת"פ (מרכז-לוד) 2522-06-17 מדינת ישראל נ' אבו רביעה (12.3.2019); ת"פ (שלום ת"א) 51217-07-19 מדינת ישראל נ' קפלן (1.3.2021).

21. לאור כל האמור, אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם ומטיל עליו את העונשים הבאים:

א. צו של"צ בהיקף של 200 שעות. הנאשם יבצע את צו השל"צ בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן בתוך 30 יום מהיום.

מובהר לנאשם שכל שלא יבצע את צו השל"צ ניתן יהיה להחזיר את הדיון בעניינו לבית המשפט, להרשיעו בדיון, ולגזור עליו כל עונש אחר, לרבות מאסר בפועל.

ב. התחייבות להימנע מביצוע עבירת הימורים מכל סוג שהוא בתוך תקופה של שנה מהיום, וככל שהנאשם יבצעה ישלם סך של 10,000 ₪.

22. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

23. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

24. ככל שהופקד כסף על ידי הנאשם במסגרת תיק זה או במסגרת תיק מעצר הקשור אליו, יושב הכסף לידיו, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' טבת תשפ"ב, 14 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.